

(Morgondagg.doc)

Brev till nyomvända II Det späda barnets föda

5 Morgondagg

Innehållet i avsnittet:

A Börja bedja det första du gör på morgonen, överlåt dig i bönen, bed ihållande.
B Du blir välsignad, bekymren viker, du går segrande fram

Innehållet närmare och bibelanknytningen

* Ps 63:2 s 196 Gud, du är min Gud, *bittida söker jag dig*; min själ törstar efter dig, min kropp längtar efter dig, i ett torrt land, som försmäktar utan vatten.

! 2 Mos 16:13 s 196 Och om aftonen kommo vaktlar och övertäckte lägret, och följande morgon låg dagg fallen runt omkring lägret. (normalupplagan *bittida* på morgonen)

! 2 Mos 16:21 Så samlade de därav var morgon, var och en så mycket han behövde till mat. Men när solhettan kom smälte det bort.

* Ps 90:14 s 196 *Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr, så vilja vi jubla och vara glada i alla våra livsdagar.*

»Bittida söker jag dig.» »Tidigt på morgonen föll ett flöde av dagg.» Stig tidigt upp! Morgonluften är ren och stärkande. Mannat föll tidigt på morgonen. Då är bönens tid. Tidig nåd är källan till glädje och levnadsmod.
»Mätta oss med din nåd, när morgon gryr, så vilja vi fröjdas och vara glada i alla våra livsdagar.» s 196

Psalmisters längtan efter Gud och Israels barns manna i öknen blir till manande ord om tidig bön och försäkran om glädje och livsmod.

* Job 1 s 196

* Ps 23:4 s 196 Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig; din käpp och stav, de trösta mig.

1:o. *Din morgon.* Är den ljus? Du vet ej, vad dagen bär i sitt sköte. Ett moln av misstankar, avundsjuka, misshand, vrede, motgångar, sjukdomsfall, sorgedåd o. s. v. kan förmörka din levnadssol, och ditt hem är ett sorgelhus, din ära ett kors. Hur litet anade Job sina prövningar den dagens morgon, som var ingången till dödsskuggans dal. En dag med sorgedåd, strider och kval har ofta en stilla morgon, såsom fåglarna draga sig tyst tillbaka från alperna före stormens utbrott. S 196

EG målar upp ett hav av personliga tragedier som kan drabba den kristne och ställer dessa mot Jobs prövningar.

– Jos 5:13 f s 197 Och det begaf sig, då Josua var vid Jeriko, upplyfte han sina ögon och blef varse, att en man stod där för honom och hae ett draget svärd i sin hand; och Josua gick till honom och sade till honom: Hör du oss eller våre fiender till? Och denne svarade: Nej, utan jag är en *furste öfver Herrens här* och är just nu kommen. Och Josua föll ned mot jorden på sitt ansikte och tillbad och sade till honom: Hvad säger min Herre till sin tjänare?

(*) 1 Mos 22 Abraham går att offra Isak. S 197

* Ps 138:3 s 197 När jag ropade, svarade du mig; du gav mig frimodighet, och min själ fick kraft.

Din morgon kan även vara dyster och mulen. Allt är så tomt och ängsligt, allt så mörkt och besvärligt. Men bakom molnet står Herren med sitt leende, likt morgonsolen bakom dimman. Dina svårigheter, din oro och dina bekymmer, barnens skrik och familjens oroliga brådska, din mans svärmod och tjänarinnans otålighet, din huvudvärk, din trötthet, det myckna arbete, som skall utföras, äro en morgondimma, ur vilken den dagens manna faller. Det manar till bön. Sällan har du en ljus och glad morgon bedit så allvarligt som nu med svårigheterna framför dig. För en bedjande själ har dagens Jeriko sin änglafurste, Jos. 5, och offerhöjden sin middagsglans. 1 Mos. 22. Lämna all din omsorg åt Herren. Töcknen skingras, barnen tystna, tröttheten försvinner. Över hela ditt hus vilar ett saligt leende. Den dag, jag ropade, svarade han mig. Du ingav mig mod, och min själ fick kraft. S 196 f

Eländet manar (driver till) till bön, bönen innebär att all omsorg lämnas åt Herren. Allt förvandlas till ett saligt leende. Gud hör bön.

* Matt 7:7 s 197 Bedjen, och eder skall varda gifvet; söken, och I skolen finna; klappen, och eder skall varda upplåtet;

! 2 Mos 34:30 s 197 Och när Aron och alla Israels barn sågo huru Moses ansiktet hy strålade, fruktade de för att komma honom nära.

2:o. *Så fort ditt öga öppnas, sök den Älskade.* Börja din dag med honom. Gläds däröver att Herren är din Gud. Bed honom så uppfylla och genomtränga ditt väsen, att du må stråla för honom hela dagen. Liksom månen är mörk i sig själv men lånar sitt ljus från solen, så är du mörk i dig själv, men Jesus vill vara solen och kraften i dig. Förrän dagens strider börjat, *tala* med Gud, som Herrens tjänare Mose, att du må stråla av hans helighet. Kvider anden i ditt bröst, gå avsides och *kämpa*, till dess du har vunnit, om du annars vill gå till dagens arbete lik en monark, som bestiger tronen. Då skall världen icke skämta med din gudsfruktan. Bedjen, och I skolen få, klappen, och eder skall varda upplåtet. S 197

Börja dan med bön och du skall stråla av helighet, kämpa i bönen till dess du vunnit och du skall bli en monark. Då skall världen inte skämta med din gudsfruktan.

! 1 Mos 32:24 s 197 Och Jakob blef lämnad ensam kvar. Och en man brottades med honom till dess morgonrodnaden uppgick.

! 1 Mos 32:26 s 197 Och han sade: Låt mig gå, ty morgonrodnaden går upp! Men han svarade: *Jag släpper dig icke med mindre du välsignar mig.* 1 Mos 32:26

! 1 Mos 32:29 s 197 Och Jakob frågade honom och sade: Säg ditt namn! Och han sade: Hvarföre frågar du efter mitt namn? Och han *välsignade honom där.* 1 Mos 32:29

Giv akt på kämpen vid Jabboks vad. Tvivelsutan hade han bedit hela natten. Då han genom bönen var mogen att brytas ned, för att sedan erhålla ett nytt namn, då kommer den Starke och fattar den kämpande själen. »Och en man brottades med honom, till dess morgonrodnaden uppgick.» Denne vidrörde Jakobs höftsena, och då patriarken kände, att han funnit sin överman, en gudomlig person, ropade han under tårar: »Jag släpper dig icke, förrän du välsignar mig.» Hurudan blev utgången? »Gud välsignade honom där.» På den kristnes morgonaltare borde kunna skrivas: *Gud välsignade honom där.* Varje plats, där en kristen har böjt sina knän, skulle bevara minnet av Herrens under genom den saliga verklighet dessa ord innebära: Gud välsignade honom där. Eljest — varför bedja vi? S 197 f

Bönen en kamp till dess den bedjande blir välsignad. Förebild Jakob vid Jabboks vad.

* Rom 5:17 s 198 Och om döden på grund av en endas fall kom till konungavälde genom denne ene, så skola ännu mycket mer de som undfå den överflödande nåden och rättfärdighetsgåvan få konungsligt välde i liv, också det genom en enda, Jesus Kristus. —(rikligen undfå nåd och rättfärdighetens gåva härska i lif...normalupplagan)

! Joh 6:35 s 198 Och Jesus sade till dem: Jag är *livets bröd*. Den som kommer till mig, han skall icke hungra, och den som tror på mig, han skall aldrig törsta.

! Joh 6:53 s 198 Då sade Jesus till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Utan att I äten Människosonens kött och dricker hans blod, hafven I icke lif i eder.

* Rom 12:21 s 198 Låt dig icke övervinnas av det onda, utan övervinn det onda med det goda.

3:o. *Skördemän behöva en god frukost*. Stora givare äro alltid stora emottagare, stora helgon förbruka mycken nåd. Endast de, som *rikligen undfå nåd*, kunna härska i liv. Rom. 5. Mätta din själ vid källan! Ät livets bröd (Joh. 6), innan du går till dagens arbete. Det goda, som Herren har fött hos dig, behöver stärkas på nytt varje morgon, om du skall övervinna det onda med det goda. Din plats må vara aldrig så ringa, den har dock sin andel av ansvar, fröjder och smärta, ljus och mörker. Se därför till, att du aldrig försummar dagens morgon, då vakande, bedjande och allvarliga själar insamla dagens manna. Även du har din andel i morgonflödet. s 198

Överlåtna kristna behöver extra mycket nåd, d v s extra mycket resurser av Gud inför dagens arbete vilket innebär uthållig morgonbön.

– Rut 3:15 s 198 Och han sade: *Tag manteln, som du hafver på dig, och håll den fram!* Och hon höll den fram, och han mätte i sex mått korn och lade på henne och gick så till staden.

– Rut 2:14 s 198 Och Boas sade till henne, när måltidsstunden var inne: *Kom hit och ät af brödet och doppa din beta uti ättikan!* Och hon satte sig vid sidan af skördemännen, och han lade för henne rostade ax och hon åt vardt mätt och lämnade något kvar.

Skulle hon, som väckt sin skyldeman genom en lätt rörelse vid hans fötter, komma igen tomhänt? Och han sade: »Tag manteln, som du har på dig, och håll den fram!» Och varför skulle ej Rut, den blivande furstinnan, få doppa sin beta i såsen? »Kom hit och ät av brödet och doppa din beta i vinet!» (Ruts Bok). Din själs frände är mer än Boas. Varför är du så sen att öppna ditt hjärta för Jesus? Väl använd morgon är väl använd dag. Väl bedet är väl arbetat. Bed så, att den helige Ande kommer över dig. S 198

Maning att inte vara sen till bön. Bön är att öppna sitt hjärta för Jesus och få del av Helig Ande. Förebild Rut i hennes förhållande till Boas.

- 2 Mos 16:21 s 198 Och de samlade däraf hvarje morgon, hvar och en i mån af sitt behof; och när solen blef het så smälte det bort.
- ! 2 Mos 13:21 s 198 Och Herren gick framför dem om dagen uti en *molnstod* på det han skulle föra dem den rätta vägen, och om natten uti en *eldstod* på det han skulle lysa dem, så att de kunde tåga både dag och natt.
- * Ps 27:1 s 198 Herren är mitt ljus och min frälsning; för hvem skulle jag frukta? Herren är mitt *lifs värn*; för hvem skulle jag räddas?
- 5 Mos 33:29 s 198 Säll du, o Israel! Hvar finnes ett folk, som du, frälst af Herren, din hjälps sköld, och *din stolthets svärd*? Också skola dina fiender buga sig för dig och du skall trampa på deras höjder.
- Ps 89:18 s 198 Ty du är deras *starkhet och prydnad*, och genom din nåd upphöjer du vårt horn.
- Hebr 8:5 s 199 i det att de tjäna i den helgedom som är en avbild och en skugga av den himmelska. Om en sådan fick ock Moses befallning genom en uppenbarelse, när han skulle förfärdiga tabernaklet. "Se till", heter det, "att du gör allt efter den mönsterbild som har blivit dig visad på berget."
- 2 Mos 25:40 s 199 *Och se till, att du gör efter den förebild, som blifvit dig visad på berget!*
- Joh 21:3 s 199 Simon Petrus sade till dem: Jag går bort för att fiska De sade till honom: Vi gå ock med dig. Då gingo de ut och stego strax i båten, och i den natten fångade de intet.
- Joh 21:6 s 199 Och han sade till dem: Kasten ut nätet på högra sidan om båten, så skolen I finna. Då kastade de ut och förmådde nu icke draga upp det för fiskarnas myckenhets skull.

4:o. *Morgonens manna är din reskost för dagen.* Andens inspiration din eld- och molnstod, Guds närvaro ditt »lifs värn», »din stolthets svärd och din styrkas prydnad». Vi skulle du ännu en gång gå till dagens arbete försvagad genom bristande umgänge med Gud? Trots mångåriga erfarenheter och högt uppdriven arbetsför måga är du ej i stånd att förhålliga Gud genom dina verk, om du icke har beskådat den sköna urbilden på berget. »Se till, att du gör allt efter den förebild, som jag har visat dig på berget.» Hur ofta har du ej misslyckats! Den långa natten av fåfängt arbete visar, att de galileiska fiskarna ej kunde såsom Jesu lärjungar fiska med framgång utan Mästaren. Däremot kunna vi, såväl som de, lätt förstå av det stora fiskafånget, att den uppståndne Herren, Mästaren, var kommen. S 198 f

Hela din andliga kraft äger du i Gud. Med bristande umgänge med Gud på morgonen, försvagad.

Ora et labora. Regula Benedicti

»Vad?» utbrast principalen. »Din stil är alldeles förändrad!» — »Jag har blivit en kristen», svarade bokhållaren lugnt. »Låt vara, men vad har det att göra med din handstil?» — »Jo,» svarade han, »tron lär mig att göra allt för Gud. Var morgon beder jag Gud om nåd att skriva väl och göra mitt arbete väl. Jag beder och arbetar. Detta är hela hemligheten.» — »Jag respekterar din kristendom», svarade den förvånade principalen. s 199

Bokhållaren blev kristen, allt för Gud och bön på morgonen att skriva väl. Handstilen förändrad. Principalen förvånad.

– Ps 45:2 s 199 Mitt hjärta flödar över av sköna ord; jag säger: min dikt gäller en konung; en snabb skrivares penna är min tunga. (en god skrivares penna normalupplagan)
! 2 Mos 16:21 s 199 Och de samlade däraf hvarje morgon, hvar och en i mån af sitt behof; och när solen blef het, så smälte det bort.
* Ef 6:11, s 200 Ikläden eder hela Guds vapenrustning, på det att I mån kunna stå emot djäfvulens ränker.

Den unge bokhållaren var beklädd med arlaregnet välsignelse. Han försummade ej att insamla dagens manna före sin arbetstid på kontoret. Men om du icke har tid att bedja, så skall du likväl få tid att ångra en förlorad dag, när aftonen kommer. Jag känner en man, som steg tidigt upp en morgon för att hinna med dagens arbete, men i brådskan bad han ej så allvarligt, som han hade bort göra, om Andens kraft, utan ryckte upp en bok skrivpapper och rusade till verket. Då middagen kom, hade han, som ofta varit »en god skrivares penna», förstört tio ark papper och vändats utan resultat, likpredikanten, som predikade två timmar utan att säga någonting. Vad han bort göra på morgonen, det måste han nu: *bedja*. Och slutligen vann han något av reformatorns ande, som under en bråd och svår tid sade: »Jag kan ej komma igenom, om jag ej beder minst två timmar om dagen.» Varför vinna vi så litet? Därför att vi bedja för litet. Varför duka vi under? För en illa använd morgon. Vi samla ej in dagens manna. Vi kläda oss ej i Guds vapenrustning. S 199 f

Exempel från egen erfarenhet: Försummad morgonbön, två timmars predikan utan att säga någonting. Försummad morgonbön, försummad andlig kraftsamling.

– Josua 5:14 s 200 Och denne svarade: Nej, utan jag är en *furste öfver Herrens* här och är just nu kommen. Och Josua föll ned mot jorden på sitt ansikte och tillbad och sae till honom: Hvad säger min Herren till sin tjänare?

* Hebr 4:1 s 200 Låtom oss därför, då ett löfte står kvar att inkomma i hans *hvila*, frukta, att någon balnd eder må befinnas hafva blifvit tillbaka.

5:o. Glöm ej vapenrustningen. Gå i Andens kraft!

Då engelsmännen i april månad 1868 hade berett sig att med storm taga Magdala, (Abessinien min anm) inrapporterade en soldat den häpnadsväckande nyheten, att man hade glömt krutsäckarna till portens sprängning; och genom denna oförlåtliga glömska, som väl saknar motstycke i krigshistorien, hava de gjort sig själva till ett åtlöje. Vad skall man säga om ett regemente, som kommer till platsen med hästar, gevär och kanoner men utan ammunition? Med alla sina vapen kunna de intet uträtta. De falla ett offer för sin tanklöshet.

Långt mera klandervärd är en kristen, som är tanklös nog att gå till verket utan bön. En allaredan vunnen erfarenhet manar oss framåt men gagnar intet för dagens strider, om vi sakna den helige Andes kraft. Den kristne må hava gått igenom tiotusen floder, han står dock vanmäktig inför dagens Jeriko, om han icke på morgonen har talat med »Fursten för Herrens här». Tusenden, som varit inne i vilans land och högt benådade, hava småningom sjunkit i anden genom slapphet och försummelse. De tro sig vara välsignade av Gud, men deras torra bekännelse och nederlagen i vardagslivet bära vittnesbörd om ett tynande liv. Vad är orsaken? Kanske en försummad morgon. S 200

Exempel från 1868 på att missad förberedelse är katastrofal. Försedan över på andlig slapphet och förkunnelse som också är katastrofal.

– Ps 40:9 s 201 Att göra din vilja, min Gud, är min lust, och din lag är i mitt hjärta” Ps 40:9
O, jag besvär dig, min käre vän, försumma ej din morgonstund. Innan jordiska tankar och världsliga bekymmer
hava såsom en svärm gräshoppor uppfyllt hjärta och sinne, ödeläggande hela din själ på högre intressen, fröjder
och förhoppningar — höj dig på bönen och tacksägelsens vingar till de himmelska höjder av umgängelse med
Gud, där eldskriften förnyas, så att du kan gå ut i vardagslivet med detta segerjubel i ditt hjärta: »Si, jag kommer
för att göra din vilja, o Gud, och din lag är i mitt hjärta.» Det är ofta nog, som om en här av främmande tankar
stode vid hjärtats port om morgonen. Stundom är deras gestalt så härlig, att de intressera oss; ibland röra de sig t.
o. m. omkring andliga ting, men göra oss likväl förströdda. s 200 f

Maning att ej försumma den andliga morgonstunden, där du höjs till högre intressen och till en vardag med segerjubel i hjärtat.

! Ps 1:3 s 201 Han är såsom ett träd, planteradt vid vattenbäckar, hvilket bär sin frukt i sin tid, och hvars
löf icke vissna; och *allt hvad han gör, det lyckas väl.*

! Ps 1:2 s 201 Utan har sin lust i Herrens lag och *tänker på hans lag både både dag och natt.*

! Luk 10:38–42 s 201 Medan de var på väg gick han in i en by, och en kvinna som hette Marta bjöd honom hem
till sig. Hon hade en syster vid namn Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord. Men
Marta tänkte på allt hon hade att ordna med. Hon kom och ställde sig framför Jesus och sade: ”Herre, bryr du
dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till.” Herren svarade henne:
”Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs. Maria har valt det
som är bäst och det skall inte tas ifrån henne.”

Sucka till Herren, då du vaknar, och bevara din själ från världens lockelser genom tidig umgängelse med
Gud. Låt Jesus tala med dig först av alla. Var från dagens början helt intagen och fördjupad i honom, hans
kärlek, hans blod och sår. Syssla med sådana ting, som för hans bild närmare din trosblick. Häri ligger en
källa till ständig frid, oavbruten grönska och fruktbarhet. *Allt vad han gör, det lyckas väl.* Ps. 1:3. Varför?
»Han tänker på Herrens lag både dag och natt». Behjärta vad jag säger! En dag blir ofta retfull och svår,
därför att vi gått till dagens arbete utan bönen välsignelse, och mången orolig Marta, som springer ut och in,
uträttar så litet, emedan hennes morgonbön var mindre hjärtesak än gammal vana. Den himmelske vännen står
i morgonens port med hela rikedom av sin nåd, liksom modern väcker den hemkomne sonen
med blombuketten och kaffepannan. Har du ingen tid för din Vän, intet att säga honom rörande din själ och
andras frälsning eller rörande din familj, din sysselsättning, din dag, din framtid o. s. v. *Hur använder du din
morgon?*

Repetition och sammanfattning av budskapet.

Bibelanknytningen

* relevant

! anknytning i överförd betydelse

– mer eller mindre godtycklig hänvisning

(*) 1 Mos 22 Abraham går att offra Isak. S 197

! 1 Mos 32:24 s 197 Och Jakob blef lämnad ensam kvar. Och en man brottades med honom till dess
morgonrodnaden uppgick.

! 1 Mos 32:26 s 197 Och han sade: Låt mig gå, ty morgonrodnaden går upp! Men han svarade: *Jag släpper dig
icke med mindre du välsignar mig.* 1 Mos 32:26

! 1 Mos 32:29 s 197 Och Jakob frågade honom och sade: Säg ditt namn! Och han sade: Hvarföre frågar du efter
mitt namn? Och *han välsignade honom där.* 1 Mos 32:29

! 2 Mos 13:21 s 198 Och Herren gick framför dem om dagen uti en *molnstod* på det han skulle föra dem
den rätta vägen, och om natten uti en *eldstod* på det han skulle lysa dem, så att de kunde tåga både dag och
natt.

! 2 Mos 16:13 s 196 Och om aftonen kommo vaktlar och övertäckte lägret, och följande morgon låg dagg
fallen runt omkring lägret. (normalupplagan bittida på morgonen)

! 2 Mos 16:21 s 198 Och de samlade däraf hvarje morgon, hvar och en i mån af sitt behof; och när solen blef het så smälte det bort.

– 2 Mos 16:21 s 199 Och de samlade däraf hvarje morgon, hvar och en i mån af sitt behof; och när solen blef het, så smälte det bort.

! 2 Mos 16:21 Så samlade de därav var morgon, var och en så mycket han behövde till mat. Men när solhettan kom smälte det bort.

– 2 Mos 25:40 s 199 *Och se till, att du gör efter den förebild, som blifvit dig visad på berget!*

! 2 Mos 34:30 s 197 Och när Aron och alla Israels barn sågo huru Moses ansiktes hy strålade, fruktade de för att komma honom nära.

– 5 Mos 33:29 s 198 Säll du, o Israel! Hvar finnes ett folk, som du, frälst af Herren, din hjälps sköld, och *din stolthets svärd*? Också skola dina fiender buga sig för dig och du skall trampa på deras höjder.

– Jos 5:13 f s 197 Och det begaf sig, då Josua var vid Jeriko, upplyfte han sina ögon och blef varse, att en man stod där för honom och hae ett draget svärd i sin hand; och Josua gick till honom och sade till honom: Hör du oss eller våre fiender till? Och denne svarade: Nej, utan jag är en *furste öfver Herrens här* och är just nu kommen. Och Josua föll ned mot jorden på sitt ansikte och tillbad och sade till honom: Hvad säger min Herre till sin tjänare?

– Jos 5:14 s 200 Och denne svarade: Nej, utan jag är en *furste öfver Herrens här* och är just nu kommen. Och Josua föll ned mot jorden på sitt ansikte och tillbad och sade till honom: Hvad säger min Herre till sin tjänare?

– Rut 2:14 s 198 Och Boas sade till henne, när måltidsstunden var inne: *Kom hit och ät af brödet och doppa din beta uti ättikan!* Och hon satte sig vid sidan af skördemännen, och han lade för henne rostade ax och hon åt vardt mått och lämnade något kvar.

– Rut 3:15 s 198 Och han sade: *Tag manteln, som du hafver på dig, och håll den fram!* Och hon höll den fram, och han mätte i sex mått korn och lade på henne och gick så till staden.

* Job 1 s 196

! Ps 1:2 s 201 Utan har sin lust i Herrens lag och *tänker på hans lag både både dag och natt.*

! Ps 1:3 s 201 Han är såsom ett träd, planteradt vid vattenbäckar, hvilket bär sin frukt i sin tid, och hvars löf icke vissna; och *allt hvad han gör, det lyckas väl.*

* Ps 23:4 s 196 Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig; din käpp och stav, de trösta mig.

* Ps 27:1 s 198 Herren är mitt ljus och min frälsning; för hvem skulle jag frukta? Herren är mitt *lifs värn*; för hvem skulle jag räddas?

– Ps 40:9 s 201 *Att göra din vilja, min Gud, är min lust, och din lag är i mitt hjärta.*

– Ps 45:2 s 199 Mitt hjärta flödar över av sköna ord; jag säger: min dikt gäller en konung; en snabb skrivares penna är min tunga. (en god skrivares penna normalupplagan)

* Ps 63:2 s 196 Gud, du är min Gud, *bittida söker jag dig*; min själ törstar efter dig, min kropp längtar efter dig, i ett torrt land, som försmäktar utan vatten.

– Ps 89:18 s 198 Ty du är deras *starkhet och prydning*, och genom din nåd upphöjer du vårt horn.

* Ps 90:14 s 196 *Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr, så vilja vi jubla och vara glada i alla våra lifsdagar.*

* Ps 138:3 s 197 När jag ropade, svarade du mig; du gav mig frimodighet, och min själ fick kraft.

* Matt 7:7 s 197 Bedjen, och eder skall varda gifvet; söken, och I skolen finna; klappen, och eder skall varda upplåtet;

! Luk 10:38–42 s 201 Medan de var på väg gick han in i en by, och en kvinna som hette Marta bjöd honom hem till sig. Hon hade en syster vid namn Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord. Men Marta tänkte på allt hon hade att ordna med. Hon kom och ställde sig framför Jesus och sade: ”Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till.” Herren svarade henne: ”Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne.”

! Joh 6:35 s 198 Och Jesus sade till dem: Jag är *livets bröd*. Den som kommer till mig, han skall icke hungra, och den som tror på mig, han skall aldrig törsta.

! Joh 6:53 s 198 Då sade Jesus till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Utan att I äten Människosonens kött och dricker hans blod, hafven I icke lif i eder.

– Joh 21:3 s 199 Simon Petrus sade till dem: Jag går bort för att fiska De sade till honom: Vi gå ock med dig. Då gingo de ut och stego strax i båten, och i den natten fångade de intet.

– Joh 21:6 s 199 Och han sade till dem: Kasten ut nätet på högra sidan om båten, så skolen I finna. Då kastade de ut och förmådde nu icke draga upp det för fiskarnas myckenhets skull.

* Rom 5:17 s 198 Och om döden på grund av en endas fall kom till konungavälde genom denne ene, så skola ännu mycket mer de som undfå den överflödande nåden och rättfärdighetsgåvan få konungsligt välde i liv, också det genom en enda, Jesus Kristus. —(rikligen undfå nåd och rättfärdighetens gåva härska i lif...normalupplagan)

* Rom 12:21 s 198 Låt dig icke övervinnas av det onda, utan övervinn det onda med det goda.

* Ef 6:11, s 200 Ikläden eder hela Guds vapenrustning, på det att I mån kunna stå emot djäfvulens ränker.

* Hebr 4:1 s 200 1Eftersom nu ett löfte att få komma in i hans vila ännu står kvar, må vi alltså med fruktan se till, att icke någon bland eder en gång befinnes hava blivit efter på vägen.

– Hebr 8:5 s 199 i det att de tjäna i den helgedom som är en avbild och en skugga av den himmelska. Om en sådan fick ock Moses befallning genom en uppenbarelse, när han skulle förfärdiga tabernaklet. "Se till", heter det, "att du gör allt efter den mönsterbild som har blivit dig visad på berget."